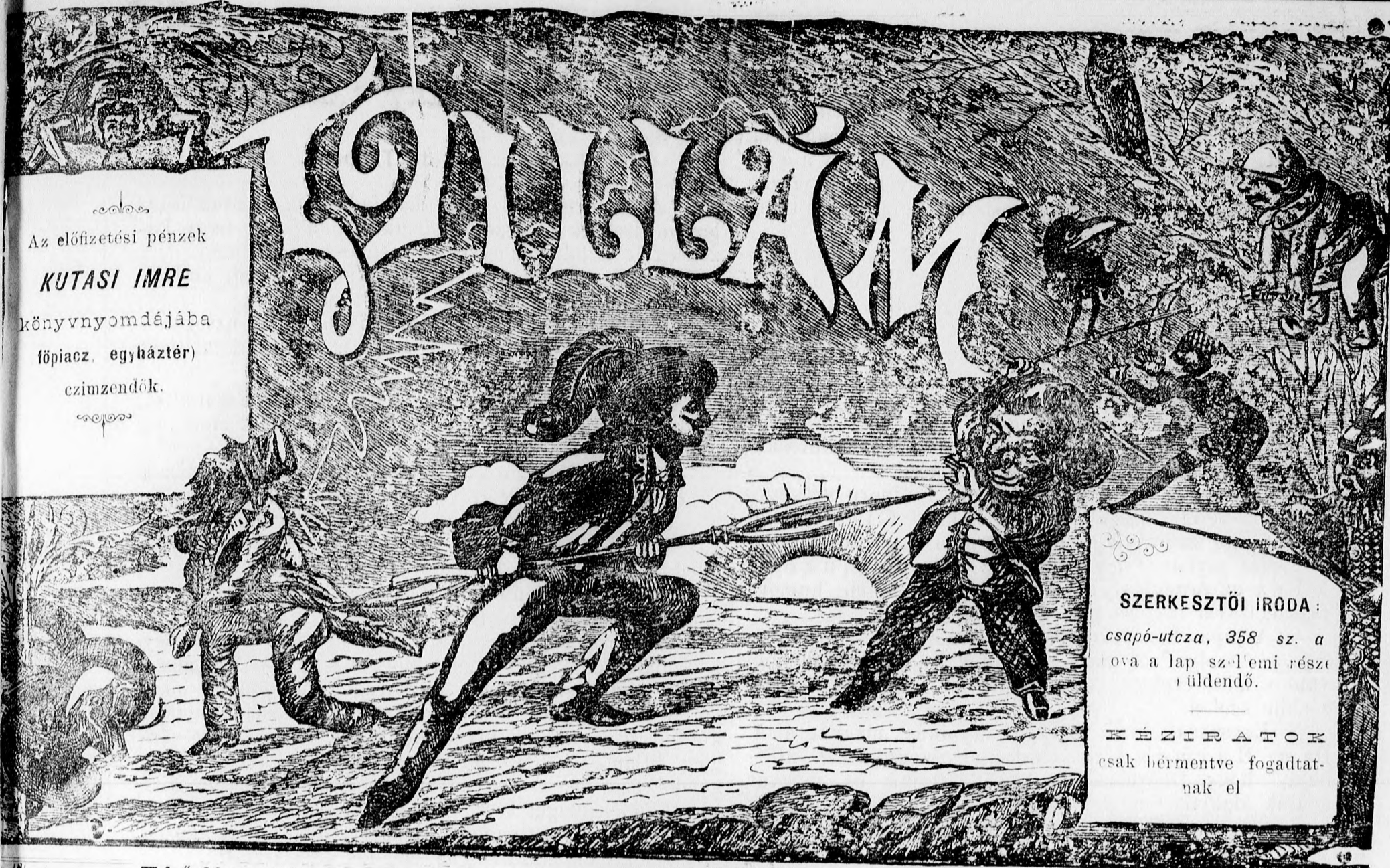

QUILLÁM

Az előfizetési pénzek
KUTASI IMRE
 könyvnyomdájába
 főpiacz. egyháztér)
 czimzandók.

SZERKESZTŐI IRÓDA:
 csapó-utca, 358 sz. a
 rova a lap színelmi része
 üldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogadtat-
 nak el

Előfizetés:

Egész évre	11.000	frt	kr.
Fél évre	5.500		
Negyed évre	2.750		
Egy hóra	1.100		
Egyes szám ára	0.200		

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

Városunk nagyjai.

Nro. 12.

VÉRTESI ISTVÁN

adóügyi tanácsos.

Most térünk mára leg-
 derekabb férfiura, ki megérdem-
 lette volna, hogy első helyen említették,
 ne a 12-en, de tudjuk, hogy a nagy
 római életrajz író is csak a 14-ik he-
 lyen említi a legvitézebb hadvezért
 Datamest.

Senki a népszerűséggel úgy nem
 dicsekedhetik Debreczen város terüle-
 tén, mint Pista bátyánk, senki a
 polgárság köréből, mint régi és hű
 tisztviselő, annyi érdemet nem szerzett
 magának, mint ez a testi s lelki tehet-
 ségekben annyira megáldott magyar
 ember, kinek képét ime szerencsénk
 van a tisztelt közönségnek bemutatni.
 Azt mondja a pikáns nő, hogy a
 pénzügyi tanácsost penz-

ügyileg szeretni tanácsos. Mi uteg azt
 mondjuk, hogy kedves Pista bátyánk-
 kat őnmagáért szeretni ta-
 nácsos. Szereti is őt nemcsak sok
 nő, de sok férfi is — mert szeretetre
 méltó.

Senki sem ismeri a Komá-
 romi ház titkait úgy, mint ő; évek
 hosszú során működött ott, mint viz-
 gáló bíró a megboldogult jó Kec-
 kes bácsival, ki gyakran mondá neki,
 hogy: Pista barátom, a jó borból kevés
 is jó, hát még sok hogy ne volna jó!
 Pista bátyánk daczára a Kecses-féle
 elveknek, megmaradt miudvégig józan
 életű embernek. Ezért örvend oly szép
 törhetlen egészségnek. Soha sem volt
 komoly beteg, csak bágyndt s ilyen-
 kor gyógyszerei a korpaczibere
 és taposás.

Tetől talpig magyar ruhában s
 állig gombos felöltőben jár télen-nyá-
 ron egyiránt. A putinát csak a
 szőlős-kertben veszi fel nyáron munka
 közben, nyilván azért, hogy a phil-
 loxerák t elijeszze vele.

Igaz magyarsága mellett bizo-

nyit az is, hogy az olasz hadjárat alkalmával, mint régi lovas nemzetőr ő is mozgott s ha a politika nem változott volna, ott lett volna ő is a felkelő magyarok között. Már készen is volt a paripa, meg a lovasgló n a g y e s i z m a. — Akkor mondta volna el igazán a tót s valiszérrel: t e r r á z b u d z e m s a s i r o v a t z, a c z i f r o v a t z!

Mindenki iránt nyájas és leereszkedő, emberekkel az utcán is szívesen beszélget, csak Tóth Pistukával nem, mert azt az időt sajnálja. Vezérférfia a Telegdi-kaszinónak és a polgári körnek. Ez utóbbi helyen szívesen kártyázik, billiárdozik.

Öcsét, kit ő hugának nevez, rendkívül szereti; családtagjai iránt gyöngéd és figyelmes. Röpitett már ki a családi fészekből tanárnét, papot, kereskedőt és még számos aprósággal dicsekszik.

Hajdan kitünő gazda ember volt, ingre vetkezve szántott vetett, kaszált s mint hajdan Cincinnati, az eke szarvától szólítottatott el a tanácsterembe.

Ha olykor Juhászhoz betér egy quarterkára az öreg Ferivel, ügyes és finom humoru társalgásával fűszerezi az együttlét örömeit.

A pipa környezetéből elmaradhatlan. Gyufatartója, — melybe öt pakli gyufa fér — a forradalomból való s mint ereklve telve gyúfával, mindig a kabátzsebbe székeli.

Egyszóval, Pista bátyánk tipikus magyar alak. Ha a „Hármaskis tükör“ szerzője azt állíthatá, hogy Debreczenben szemlélhetjük őt magyar apáink alakjait megtestesülve, akkor Pista bátyánk bizonyára ezen felbuzdító alakok közül való.

Éltesse őt az Isten városunk dicsere, javára, az idők véghatáráig!

Idealomnak.

Szép ismeretlen! olvasalak,
Azaz, hogy csak versidet
kiismerem e pár strófából,
Mely téged sugall — zsenidet.

Női szivhűség, eszmehiány
Aokban rendes állapot;
Hanem azért tünemény, vagy te
Hiszen nyomtatva láthatod.

Soh se hallgass a kritikára,
Ha mondanám se vedd zokon, —
Nem így versel az édes lelkem
Kit múzsa csókolt homlokon.

Te csak ontsd kebled lángszülőttit,
Türelmes oh nagyon a föld
Sokat elhord s zsenid konyhában
S varró asztalnál el ne öld.

Verssel bájo'j férjet magadnak,
Verssel boldogítsd a házat. —
Verselj ihlettel, ihlet nélkül,
Dicsőséget neked ez ad

Hogy nő vagy, ne riaszson vissza,
Hisz egykor Szaffó is danolt!
S tudod szépem libák menték meg
Hajdanában a Kapitolt.

Adonicus

Kulisszai arany tanácsok.

Adja: Fekete Tulipán.

Arra törekedjél, hogy haláloed után ne csak hitelezőid sirassák elveszett pénzüket, hanem a nagy közönség is fájlalja az elveszett művészt.

Azért, hogy kenyeredet jácékkal keresed, ne légy könyelmű és pazarló, mint a játékos.

Szokjál el a lámpa — és őrizkedjél az uzsora — láztól, mert egyikkel nem haladsz, a másikkal meg nagyon is sokra viheted

Inkább száz forint előleged legyen igazgatódtól, mint ő legyen neked tiz forinttal adósod, mert ez esetben neki sincs, de neked sem lesz.

Szin-kritikát ne olvass soha, mert ha dicsérnek — emberi lény vagy te is, még pedig olyan, ki nem a földön, hanem a deszkákon él — elbizakodol, s ez károsra van, ha pedig kedvezőtlenül nyilatkoznak felőled, mérgelődöl, s ez árt a — szépségnek.

Többet adj, mint mutatsz, de annyit minden esetre mutass, mint a mennyit adsz.

Ha a nyári idény alatt valahol Piripócsen vagy Kutya-bagason rosszul megy dolgod, s egy kis pénzmagra volna szükséged, irsz régi imádódnak, hogy megszállott a vágy, szeretnéd mielőbb meglátogatni, küldjön azonnal egy kis utiköltséget, még pedig sürgöny útján — hogy ne legven ideje rajta még csak gondolkozni se — a vén birka fut azonnal a távirda kivatalba, s eleget tesz óhajodnak, — akkor azután egy nyolcz-tiz nap mulva irhatsz neki, hogy közbe jött akadályok miatt az előadás elhalasztatik.

Udvarlóiddal úgy bánhatsz, mint a citrommal, a szeretőddel pedig bánj úgy, mint a vassal.

Mentől vénebb az udvarlód, annál jobban féltsd, mert a vénnek kevésbbé tulajdona az — állandóság.

Az isteni Lujza egykor azt mondá, hogy mindegy akár jót, akár rosszat irnak rólad, csak irjanak; én pedig azt mondom, hogy inkább rosszat mondjanak rólad, csak jót irjanak. A szó repül, az irás beszél.

Mig fiatal vagy, vén udvarlód legyen, ha már vénülsz fiatal szeretőd.

Ha este otthon véletlenül egyedül vagy, lámpádat jól felcsavard, magad pedig kecses pongyolában — imitt-amott kissé mutatva valamit — a diván egyik sarkába hanyagul dülve tanuld szerepedet, de az ablak függöny egyik sarka véletlenül kissé félre legyen huzva, — nem is gondold, mennyire emeli ez a kis véletlen az illúsiót.

A vén gavallér szíve olyan mint a vizes tapló, akár mily erősen csiholod, fuvod, nem kap tüzet, legfeljebb egy kissé üszögössé válik: de a tárczája annál jobban fogékonny.

Gondold meg, hogy jobb ma egy vén királyi tanácsos, mint holnap egy — kifizetetlen szabó számla.

Tűtüekkel jó viszonyban légy, mert köztetek is bir — hatáskörrel.

Ha félsz, hogy a „Villám“ meglapít, nagyon jó háritó egy rendes — munkatárs (Valahogy rám ne gondolj.)

Egykor Saroltához érzékeny szerelmes verset irtam, mit anyira szívére vett, hogy kész volt minden óhajomnak eleget tenni, azon feltétel alatt, ha több

szerelmes verset nem írok neki, és én elfogadtam a — feltétel alatt.

Ilkába — nem az isteni, hanem az angyaliba — egykor annyira belé bolondultam, hogy ha férjétől elvál, feleségül veszem; de neki több esze volt, azt mondá: ha nő leszek, vagy én csallak meg, vagy te csalsz meg, vagy mind a ketten megcsaljuk egymást, jobb nekünk így, ha megcsalunk e g y — m á s t.

Báró Ehenbőghy Manemett.

Hogy a Széchenyi Palli kezett csókkol egy fenséges úrnak azt érrttem, abban van valami gracióz, vallami kilátás, bárr én maggam részéről inkább valamely fenséges aszszony vagy kisaszszonynak csókolnék kezett, márr tudniillik, ha elérzékenyedném, vagy kegyétt megnyerni akkarnám, de hogy itt Debreczenben még egy olyan gentleman is kigolyóbisoljjanak a Casinóból mint a fiatal Biedermann, — ezt már nem érrrttem, — merrrt az soha sem verrekedett a színházban. Fidone!

Nagygyon rosz csillagok járnak. — Nem ellég az, hogy a vassati első és második osztályu pénztárnok ur elfelejt felébredni a jegyadáshoz s ezzért az útasoknak harmad osztályt kell váltani, — (szerencséje hogy én nem utaztam), — hanem hi még

szóll ezzert az emberr, — még neki áll feljebb, — no de a mint hallom, a főnök úrnak volt születés napja és figyelembe veendő, hogygy az idei karrezos nagyon erőss

Tudomássomra jutott, hogy az a bizonyos Thollagi színész úrr, saját törvénszéket nyitott, — elnök ö maga, bírái peddig még zsenge koru khóristák, kik a várros egy nyugoti zárdájában véstörvénszéket tartottak egy ujságírró fiatal ember felett, — miután pedig az áldozott jobbnak látta kámforrá változni, — a tárgyalás másnap délelőtt folytattatott 20 krajczárros gugyi mellett az ifj. Veidner Szepi üzletében, — azonban a végtárgyalás elhalasztatott bizonytalan időre.

Azt mondják, hogy Thollagi úr dühös a saját fajtájárra, az pedig nem chic, — és ő sem szeretné, ha ő neki is úgy tapsolnának, — mint ő akkor a hit sorsosának, — peddig azt mondja az irráss, hogy a milyen mértékkel te mérsz, neked is úgy mérrnek. — No de az egész csak játék volt s neki is leszsz jutalomjátéka.

Hallom, hogy a tanácsos 80 ezerr gummi köpenyt rendelt meg a varjú esső ellen, és ez igen szépp, — mert ezek az ostoba varjúk általában nem szalonképpesek, nem ősmerek az udvariasságot, s szemimmel láttam, hogy még a turniernek sincs előttük tekintélye, — pfúj teixl!

Tegnap fogtam egy balekot, de ma már okvetlen mássik után kell nézzni — Megyek!

Terezitához.

Emlékszel-e bájos angyal
A hegyek alján Ardóra,
Hol a zavaros Mrs locsog
Fűzfáktól beárnyékolva.

Emlékszel-e a kis házra,
Hol előadások után
Oly jó izün falatoztunk
A véknyan csurgó vacsorán.

És ha jó napot csináltunk
— Hajnal felé menvén haza, —
Anyád — mert én megugrottam —
Téged hogyan össze s z i d a.

Emlékszel-e az időre,
Mikor ruhahordód sem vót,
Hanem ketten czipeltük a
Nem valami fényes motyót

Később pedig, mikor négyen
Laktatok egy kis szobába,
— Hogy ha vendég jött, az ajtón
Kivül maradt egyik lába —

Emlékszel-e mennyi „stiklit“
Csináltunk, kitől sem félve,
Mert még akkor nem ügyelt rád
A rőndnek hatalmas űre

Ej, hogy is ne emlékeznél,
Nem volt az oly nagyon régen,
A hogy összeszámítottam:
Most tiz esztendeje éppen.

Fekete Tulipán.

Lizike levele Gizuskához.

Djáda bajátném!

Nem isz dondojod hogy mijen szomojú vadot Ej mentet a tisz tatonát, ezat ez a számáj Szádoj majatt itthon, a ti nem is tatona.

Óh az a tisz Edusza! Hidd ej djádám, hogy mióta medint fejment Pesztje azóta nincz nyudajmam, mindid szijot, úd fáj a szivem, úd szojúj, én mindid ezat ő rá dondojot, — óh hogy mán ijen fiatalj tojomba isz ijen fájdajmat tejj ejezni!!

Mama mindid téjdezi, hogy m bajom, de nem mejem med mondani mejt a mújtkoj isz szójtam osztán nem taptam czukjozott tejbeőtt jistasát, — a mama hajatszit ha szijok, — tönnyü neti, mejt az ő tatonája nem ment Pesztje, minden nap eljön mitoj tata nincz itthon, vidasztalja a mamát, czadhogy én szosze hajjom, mejt ti tell menni a tonyhába.

Jaj Isztenem! de bojdodtajan isz vadot, — méd a szatácznénak, szódájónat ész a szobajánnat isz medvan a tatonája, — ezat én, én óh én vadot oj szejen-czétjen!!

Vájaszoz tedvesz Dizim, hogy szajnájoj éndem.
Addid isz Iszten vejed

pá
Lizite.

Egyesülés.

Régen hangzik már, hogy
Egyesülés legyen
Két „kör“ között, s immár
A terv csaknem készen.

„Polgári iparos
Kör“ lesz majd a czimer.
Oda iratkozzék
Jövőre ki ember

Dr. Köves.

Makra Mihály

Debreczen városi képviselő.

Nem akarok én pojtás lenni mint a sógor malacza, nem is próbálom meg a verset, mir mer hogy nem adok egy darab disztó ódalt vagy töviskest valamennyi versir se, — csak éppen Csokonait tisztetem, mer aszongya:

Addig íszok, míg a fogam ki nem ázik,
Míg a szólló mag bennem ki nem csirádzik.

Ezt mán apétálok. Ijen verset nem recscent se az nímet, se az tót. — Nem is minden venyige belül embernek való a jó ital.

Ha mán egy úzczán vigig megyek, muszáj betérni valamék kocsmába, úgy felháborodik bennem a füstölt kolbász attúl, a mit látni kell, oszt ha egy két öt hat üveggel benyesek, mingyár egyenesebben áll a lilek bennem.

Hát eddig csak elniztem, hogy minden fehér cseléd hátulról akar dukál akar se, — de hogy keszeg ódalt ájjik a termettye, ezt sehogy se veszi be a természetem, — peig ez így van mán, — de nem tom elgondolni, hogy szánszándíkkal köti fére azt a boszszantót, — vagy viletlenül siettibe csúszott félre. — Mán iszen akár indé akár úndé, de sehogy se respektálok. A minapéba még a jányomnak is felkötöttik azt a micsodát, — mondok neki: letedd azt az alsó

kontyot, mert úgy meg billentem, hogy meg nem áll Szovátig. Hát még sirva fakatt a frájla; mondok neki, hogy hát ha én a magos tetejü kalapot feltenném, elniznéd apádat olyan lúfejjel? — A ján bele nyugodott. — A csontos zsák kezgye ki a hátát, a persey meg a mejjít, a ki kitanálta azt a szélforgót, engem ne tegyik bolonddá, — van nekem annyi vágott dohányom, hogy tudom hogy a nem a valóságos.

Azon még ikább nem csudálkozok, hogy az apró ember kalappal tógygya ki a fejt, — de azon igen, hogy még a legkövérebb fehér cseléd is még kövérebb akar lenni. — Tudom ha Bundi nagyapám felkelne a sirbúl, mingyá vissza rántaná a fejt, mer azt hinné, hogy megfordult a világ sorja, oszt nem úgy megy mán mint mikor ű született.

Ha paszújt eszek orjával, hát jól esik az ital, — de mámma káposztát ettem oszt még is jól esik.

Kellnyer hozzík még egy fél litrit ebbe a három deczisbe!

Jeremiáda.

Trefort ministerünk
Külföldi utjában
Rájött, hogy széles ut
Van sok szép városban.

Jó lenne szétnézni
Nálunk is nékie;
Látná, kis-uj-utcza
Hogy el van szükítve.

Balognak megsugva
Elrendelné — talán —
„Tedd arrébb házadat
Szükítő Liedermán.“

Dr. Kehes.

S z i n h á z.

Arany Eszti — rekedt

Mindenki bizonyára a legnagyobb sajnálattal veszi tudomásul, hogy az orvosok Kápolnainak, ezen kitűnő tenoristáknak hosszabb időre megtiltották az éneklést. Pedig de kár, hogy már ezután nem gyönyörködhetünk gyönyörű hangjában.

A két szerecsen ballettánczosnő — a **Reyamneztil** testvérek — már felgyógyult lábbajából és ha a közönség tud várni, majd valamikor, idővel megláthatja őket tánczolni is — csak türelem.

A mult héten történt, a midőn először adatott Nisida látványos operette, a melyben mielőtt a viharak még esze ágában sem vol dühöngni — a diszletek maguktól széthullottak (bizonyosan a vihar előérzetétől) a nap pedig teljes pompájában még fel sem jött — már is letűnt — és a függönyt felhúzták, a közönség közzül egy kövér ur (nem tudjuk, hogy ki volt) egész akarlanul elkiáltotta magát „**Ni — Sida.**“

Nisidában Sajó couplét is énekelt, még pedig kettőt — a közönség meg is ismételtette volna, hanem ő bizon kijelentette, hogy többet ennél nem tud — hiszen nem is ördög az ember, hogy olyan sokat tanulhasson.

Ugyancsak Nisidában Váradí olyan kitűnő productiót mutatott be fél-lábon. hogy ezt valaki Rentz-nek megsürgönyözte Bécsbe, mire Rentz a következő sürgönyt küldte Váradinak: Váradí József népszinmű énesnek Debreczenben. Tudomásomra jöven, hogy ön Nisidában egy circusban való mutatványt kitűnő sikerrel mutatott be — felszólítom, hogy sziveskedjek igen előnyös feltételek mellett lovardámban vendégszereplésre eljönni. Esetleg szerződteni is fogom. Nem tudjuk most már, ha Váradí elfogadja é ezen ajánlatot vagy sem.

Az „Árendás zsidó előadásán“ Galgenblüch Solajmon is jelen volt.

Az „Árendás zsidóban“ Smület nem Gyöngyi adta. Vaanak, a kik azt mondják, hogy Gyöngyi akkor este rekedt volt — mások pedig, hogy nem akar mindenféle **zsidó** szerepet játszani. De nekünk Wein Dani azt beszél, hogy a collégiumunknak a „b ü n v á d í e l j á r á s“ előadására feljogosított magán tanárja beszélte le Gyöngyit arról, hogy ezen szerepet eljátsza.

A kis Ellinger Ilonát egy arany emberrel akarták megjutalmazni — a mitől annyira megijedt, hogy most makacs török bajban szenved.

Titokban megsughatjuk, hogy Aradi igazgató a Kápolnai helyére csütörtökön szerződtette — Pén-
teket.

A D I E U.

Adieu bájos ábránd képek,
Isten veled te szép álom;
Fucscs, oda reményem, — képed
Szivemből extabulálom.

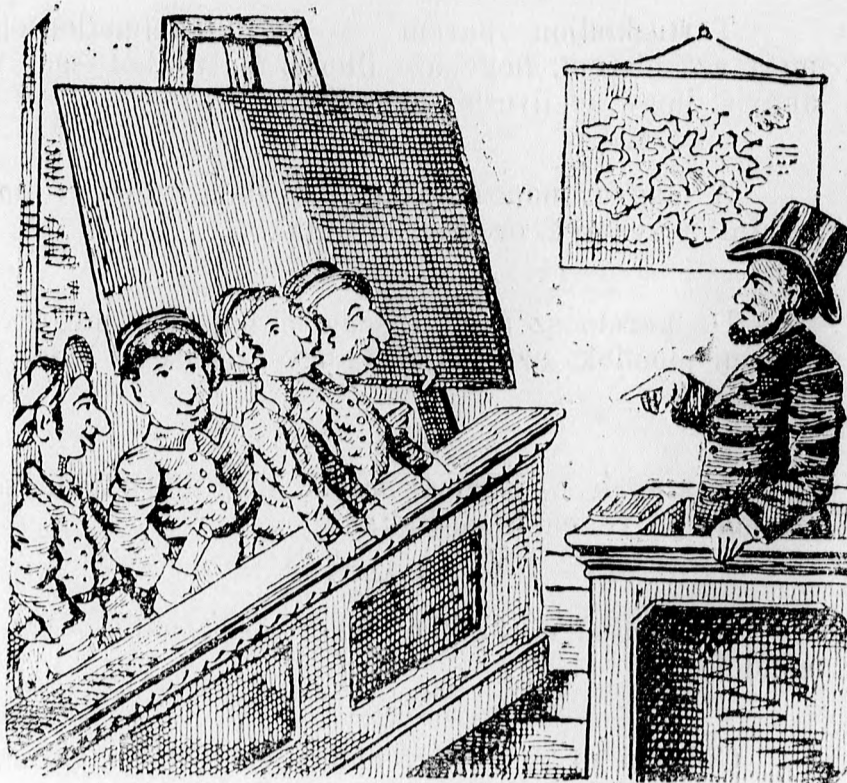
Telekkönyvedet hogy néztem:
Be gyönyörű az A. lapon,
Hej, milyen nagy uriasan
Éltem volna ily alapon.

A B. lap is tisztába van,
— Ékesíti bájos neved —
Hittem már, hogy az életet
Keresztül tánczolom veled.

Hogy a C. lapra fordíték,
Hó szerelmem jéggé fagyott:
Annyi az intabulálás
— Nem fedi a birtok állás —
Mit a táti reád hagyott.

Fehér Liliom.

Khatedrai mondások.

Van egy beszéd, mely a legáltalánosabb beszéd, — ez a taglejtés.

A görögök Achillessel fejükön gyűlést tartának. Ugy hogy szevény Theodoros király kénytelen volt magát főbe löni, hogy a rómaiak kezébe ne kerüljön.

Az pedig görögtüzből készült vitézeket küldött eléjük.

E kor népei általában a tudatlanság sűrű ködében ülnek.

Fiaim! a sirályokat úgy tekinthetjük, — mint tengeri — útcasepöket

A vakon születettek nem láthatnak mindent, csak sejthetik a közel jövőt.

A szerencsen azért szereti a vörös színt, mert fekete.

Sajátságos a nyúlaknál, hogy a sebes futást lábakkal eszközlik.

A ki ide bent akar lármázni, menjen ki

Csőrrel ellátott foguk van, mint a krokodilusnak.

A mint a XVI-ik század napja felkel, a felfedezés szelleme járja be az egész földet.

Minden edény arany s ezüstből volt, a mi még azon időben nem létezett.

Tartózkodjon kérem — az illedelmetlenségtől mert azt hiszem, hogy az illemszabályokból már tud annyit, hogy az ilyesmi nem illik.

A magyar nemzet azon perczben született meg, a mint a vezérek ereiket elválták.

De kérem szépen! Hiszen a mit én megrovás-képpen mondok, azt tudják, hogy sohasem lehet beszámítani.

A szamar -- szamar marad még Párizsban is — ezt már én régen tapasztaltam.

Nem minden tökfilkó lehet ám tanár — ezt én mondom!

Gubaczi ur! ne helytelenkedjék ott, maga nagy szamar, ismerem, már régen tanítványom.

Kérem! ott a hátulsó padban zajt hallok, a ki lármázni akar, fogja be a száját!!! — Egyébiránt úgy látom, hogy többeket látok olyanokat, kik niucsenek jelen.

HÁJAS MÁTYÁS

városi napdijas.

Hát mégis csak jó az, mikor az embert egyik hivatalból a másikba küldik dolgozni, mint minket napdijasokat; mert hát sokat lehet látni és hallani. Olvasom a multkor a „Debreczen -ben, hogy a katonai ügyek milyen lábon állnak; bár kérdés, hogy ha az a bizonyos ur volna a „manipulans“ akarom mondani főszállás biztos, ki azt a „Közönség köréből“-t írta, nem siralmasabb dolgot lehetne-e felhozni; mert hát ő kigyelme is meglátja más szemében a **szalkát** míg a magában nem veszi észre a **gerendát** — a multból.

Egy penzionált „nagyságos“ ur a mult napokban nyilvános helyen azt beszélte, hogy biz ő a mi szeretett polgármesterünknek nem mondja, hogy nagyságos ur, (!!!) mert hát „ő is“ (???) nagyságos és így neki nincs mit nagyságosolni. Már kérem

aláson — az én egyszerű felfogásomból kiindulva — ezt nem hagyhatom helybe; mert ha a katonai pályán valaki felviszi kapitányságig, s aztán belátják ott, hogy csak a helyet foglalja, szabadulni akarván tőle, „örnagyi ranggal“ nyugdíjazzák, soha se hasonlithatja össze magát oly egyénnel, ki a közélet terén érdemekben megőszült s így vivta ki magának a megérdemelt nagyságos czimet. Az ilyen nagyságos czimek közt iszonyatos nagy **mélység és maqassag** van s nem következik, hogy ha egy tartalékos főhadnagyból — ki jogot végzett — városi főkapitány lehet, egy — sem jogot, sem más képvisítést igénylő pályát nem végzett — nyugalmazott kapitányból polgármester lehessenek. — Ehez több tudomány kell, mint: „Balra nézz!“ „Jobbra át!“

Egy „tekintetes“ czimmel kibilentett hadnagy következő matematikai kiszámítást készített:

Fráter	=	0.
Káplár	=	00.
Örmester	=	001.
Hadnagy	=	0.
Főhadnagy	=	00.
Kapitány	=	100.
Örnagy	=	000.
Alezredes	=	0000.
Ezredes	=	10000.

Mikor valamelyik kapitányt „örnagyi ranggal“ nyugdíjba bocsátják, annyi mintha azt mondanék neki: „menjék már az úr innét, mit csapja itt lábászárán a legyet.“

Valamelyik fővárosi lapból olvasom, hogy a brüszeli iskolaszék reudestantárgyul akarja kitűzni a leányoknak a „sütés“, „főzés“, „mosás“ „hus-ismeret“ és „bevásárlás“ tudományát is. Ugyan „mit“ nem akarnának még reudestantárgyul kitűzni? Hová akarnak már tovább tanítani a leányokat? Hát nem elég még a frou-frou, meg a — turnier?

Jaj de hová is fog már fejlődni a világ, még a harangozó és piaczeprő is professzornak, papnak, fiskálisnak taníttatja a fiát, pedig most is annyi már a tudományos ember, hogy csakugyan igazat kell adni „nemzetes“ Kövesdi János uramnak, midőn azt mondja, hogy: könnyű volt, ezelőtt a sok bolond debreczeni polgárnak egy-két okos embert eltartani; de most az az egynehány bolond ember, hogy tartson el olyan sok tudományos urat?!

Ha letisztázom a mit a tekintetes főjegyző ur kiadott: majd másfélekről is írni fogok

Hájás Mátyás,
városi napdijas.

MESCHÜGE JÁINKEF.

Heti vásár lévén
 Telve lett a piac
 Vidéki népséggel.
 Virnyikoló malacz
 Zajt ütven a zsákban,
 Megijed három ló
 Azt híven a bódé
 Valami istáló,
 Neki rugaszkodnak
 Falusi szekérrel.
 A bódé telve van
 Négy zsidó emberrel
 „Aj, váj!“ — mondják kotta
 Nélkül a jordánok,
 Ne üss hát oldalba,
 Mert majd kiabálok
 Mózsi látván a nagy
 Veszedelem kiüt
 Fél lábbal jót toppant
 S megfogá a gyeplüt;
 Hé hé! falusi nép!
 Ne bántsá a zsidókat
 Kimélni kell hékás
 Az ily halbódekat
 Örökségként maradt
 Az az utókorra,
 Nem leszünk már mi meg
 Hiszen majd akkorra
 Mikor búcsút vesz az
 Tőlünk s a fajtánktól
 — Ilyet öröklénk mi
 A mi szép apánktól. —
 A bódé megszólal:
 Mózsikám! köszönöm
 A mért megtartottad
 Életem — s örömöm!

Hivatalnoki díjtáblázat

munkabeosztással.

Díjok. Reggel 8-tól esteli 6-ig naponta	80 kr.
Írnok: Reggel 8-tól esteli 6-ig 1 szál gyer. tyával évenként	600 frt.
Főnök:	
2 szál gyertya	2500 frt.

Alázatos figyelmeztetés.

Ujból van szerencsénk teljes tisztelettel felkérni a nemes város — Méltóságos, Nagyságos, Tekintetes és Nemzetes nagyjait, hogy a lefényképeltetést elmulasztani ne méltóztassanak, mert ellenkező esetben nem tshettünk róla, ha mélyen tisztelt arczuk ne talán tán nem lenne trefelve.

Mert oly felelősséget nem akarunk magunkra venni, hogy a magukat város nagyjai közé számító urakat a sorból kihagyjuk, már olyan nincs

tisztelettel

„V i l l á m.“

Régiségi lelet.

Pater. Cain. cab. legi —
el — ma. semi. vel.
capit animo
Cas. vel. ede — sema
sus. a.
dat.

A Niniasi romokban lelte F e k e t e.

Szerkesztői sürgöny.

Fek. tul. Ninás. Bocsáss meg, de mert mindenik bevált, — kénytelen voltam a feketét fehérre változtatni az egyiknél.

Adonius Jó az irány de csak komoly lapba.

Lassu víz. Mi az ellenkezőt hallottuk.

Puskás. Az ám de csak lesi puskás. — Nem jó.

Vén czimbatnos. Helyben — Kegyel is úgy van vele, mint a vén cigány, — mindennap egy nótát felejt. — Erőltetve semmi sem jó

Tgl. Klum. Ipolvság. — Ha bele fult nem kár érte, — mi is bele öltük a papirkosárba

K. Zs. Nagyvárad. — Ni kedves! nem hiányzik egy szál des/ka?!

Elemér Ungvár. — Oh de érzékeny a kegyed szive, — így nemü szerelmi zengem/nyek nem lapunk keretébe valók.

Broniszlava Nem értjük! — Egyébiránt az ilyen dolgokhoz teljes felvilágosítást szoktunk kérni. — Sejtjük, s ha az, — akkor az eszme nem rossz. — Személyesen látjuk a nó!??) olvasót.

Aropos: Fucsos! de még milyen!??

Kámfor. Juj!!!

➔ **ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS.** ➔

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, miszerint az eddig kis-templom-bazár-épület 2-dik szám alatt fennálló

➔ **FÉRFI SZABÓ ÜZLETEMET** ➔

czegléd-utca, Orbán-féle ház Kardos és Bosznay urak kereskedésével szembe helyeztem át.

Midőn ezt tudomásra juttatom, egyszermind köszönetet mondok az eddig irányomban mutatott pártfogásért — és kérem azt új üzlethelyiségemben is számomra fenntartani.

Üzletemet a jelen őszi és téli évadra a legelősmertebb gyárak kelméivel dusan és nagy választékban berendezve, bátor vagyok azt a t. közönség pártoló figyelmébe ajánlani, annak biztosítása mellett, hogy főtörekvésem leendőzentul is a bennem helyezett bizalmat megerdemelni.

Becsés megrendeléseiket kérve éz elvárva — vagyok

tisztelettel

Székely János

férfi szabó.

Női, férfi és gyermek czipő nagy raktár

AZ ARANY

Debreczen főpiacz-utca a
városháza épületében

CSIZMÁHOZ

TELEGGI K. LAJOS könyv-
kereskedése mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek a legjobb anyagból készült mindennemű bőr, posztó és nemez gyermek és leány czipőket, legjobb gyártmányu bőr, posztó, nemez, lag női czipőket dus választékban, első rendű anyagból dolgozott carlsbadi és marburgi férfi czipőket bőrben, posztóban és lagbőrben

➔ **FÉRFI és GYERMEKCSIZMÁKBANI NAGY RAKTÁRAMAT** ➔

a legolcsóbb árak számítása mellett.

Különös figyelmet érdemelnek, kitűnő minőségükre még eddig el nem ért gems bőr női topánjaim, melyek mindamelllett hogy a legjobb minőségűek, olcsó árakra nézve is a versenyt bárkivel kibírják.

JELSZAVAM: A legjobbat a lehető legolcsóbb árban adni igen tisztelt vevőimnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

illő tisztelettel

FALK OTTÓ.